

בבכתא [בבקעה], כי היא מקום פרוץ, ואין הלב נכנע אלא במקום צניעות שבו חלה עליו אימת מלך.⁽³⁷⁾

ואמר רב כהנא: הציף עלי מאן דמפרש הטאיה, שנאמר [תהלים לב א] אשרי נשוי פשע כפוי הטאה.

הדרן עלך אין עומדין

ותירץ המג"א [1], שחציפותו בכך שמתפלל שם ומראה שלא יתבטל מכוונתו אפילו שיעברו רבים על פניו. והב"ח ביאר שאין כוונת תוס' שלא יתפלל שם כדי שלא יפסקוהו, אלא שהעוברים שם רואים אותו מתפלל ואין זה מקום צנוע להכניע לכו מפני השי"ת [ועוד תירץ על קושייתם, שיצחק התפלל בין האילנות ולא במקום פרוץ, ולכן נאמר "לשוח", שמשמעותו בין השיחים].

בעליית דניאל שהיה יחיד, אך בביכנ"ס של ציבור אין צורך בחלונות, וביאר הפמ"ג [צ א"א ד] שתפלת רבים מקובלת ואינה צריכה זכויות כל כך, וראה רש"ש שעל כך סמכו בוילנא ולא עשו חלונות בצד מזרח בביהכנ"ס.

37. תוס' הקשו, הרי מצינו ביצחק שהתפלל בשדה. ותירצו, שהאיסור רק בבקעה שעוברים בה עוברי דרכים. ותמה הב"י [צ ה] שזה הוא חשש שמא יפסקוהו, אך למה נקרא "חצוף"?